

логията е наука от грамадно значение за човека; но ако и стара да е, тя в последните годишни започва да се разработва основно. И ако вие пожелаете да съставите една психологическа христоматия, за илюстрация на известно чувство, няма да вземите етиховете само на български поети, които се декламират с запенени уста, а ще вземите неща и от съчиненията да В. Хюго, Достоевски или Толстия, които по джлбочина и тежкост разкриват и най-сложните гънки на човешката душа. Поради туй именно и ний мислим че негенденциозните сказки на г. г. А. Страшимиров и Добри Немиров имат безспорно по-големо значение отколкото сказките на Гео Милев, които имаха за цел да пропагандират нови някакви си веения наречени модни. Защото нека се знае и туй, че всичко модно ще премине както скоро е дошло, твой както скоро премина романизма, реализма, натурализма, а остана само едното изкуство, което не е никакъв временен навей, а е една нужда на човешката душа и човешкия дух и се отнася пак не за друго, а за изучаването на тая душа и тоя дух. Творенията от тоя род колкото и стари да съд, никога няма да изгубят своя психологичен и художествен интерес, каквито съд напр. Илиядата и Одисеята, трагедиите на Софокла, Есхила и др., комедиите на Аристофана и пр.

Сказките на Добри Немиров, които той говори на темите: „Любов и труд у жената“ „Труд и жестокост у мжжа“ треваща да се афишират не „Любов и труд у жената“ и „Труд и жестокост у мжжа“ а—такива у българката и у българина“. Но, както и да е тези черти на нашия народ г. Немиров извличаше и требва да му признаем, доста солучливо, из народните песни. И наистина, сега за сега, за изучаването душата на българина и българката няма по-богат материал от народните песни. И поради туй ще повторим да кажем, че както г. Страшимиров, твой и г. Немиров много сполучливо съд избрали и разрешават своята задача. Остава само едно: събрания и систематизирания от тех богат материал по тези въпроси, те да изнесат и в печат, не само устно, за да би могли онез чуждестранци, които се интересуват от нас (безспорно има такава) да изучат тоз материал, та по-добре, по основателно да ни опознаят, като народ.

Сказката на Немиров „Дилетанство“ бе хубава, съдружителна, от полза за слушателите, но ние ще преминим към другите му две сказки: „Зарите на новото време“, защото за нас те представляват по-голем интерес.

Сказчика умело предаде на слушателите характера на нашата литература през деведесетех години, а именно, че в тоя период се оформи социалистическото течение у нас чрез